

Apare lunar, și se distribuie gratuit în Orașul Sebiș și localitățile Donceni, Prunișor și Sălăjeni

Domnul Primar Feieș Gheorghe

Sfinta Sărbătoare a Crăciunului ne bate la ușă la fel cum sfârșitul acestui an este foarte aproape. În acest context doresc să vă adresez câteva cuvinte. A fost un an greu pentru noi toți, un an în care lipsurile financiare și incertitudinea zilei de mâine au marcat, cred eu, pe toată lumea. Am sperat să văd doar oameni fericiți în oraș însă, din păcate, acest an a fost unul care a adus îngrijorare și neliniște în sufletul tuturor. Criza financiară s-a manifestat din plin și în acest an, neliniștile și datoriile suverane ale Europei răsfrângându-se și asupra țării noastre, consecințele fiind lipsa resurselor financiare care s-au răsfrânt asupra noastră, a tuturor. Nu stau acum să fac comentarii cu privire la situația economică gravă din Europa, deoarece toată ziua, la televizor puteți vedea și auzi discuții pe această temă. Constat doar că această

situație de incertitudine care planează peste tot a avut consecințe negative și asupra orașului Sebiș, prin reducerea resurselor financiare ale primăriei. În aceste condiții am constatat că nu ne putem baza decât pe noi înșine și că nu putem aștepta mare lucru de la nimeni altcineva. Astfel, chiar dacă promisiuni de finanțare au fost multe, în final am fost nevoiți să ne descurcăm numai prin forțe proprii, marea majoritate a promisiunilor rămânând doar...promisiuni. Chiar și așa, am făcut tot posibilul ca și în acest an să continui pe linia de dezvoltare a orașului (când spun oraș mă refer la Sebiș, Prunișor, Donceni și Sălăjeni) și îmbunătățirea calității vieții aceluia care locuiește aici. Am reușit continuarea asfaltărilor și implicit îmbunătățirea infrastructurii orașului, amenajarea în continuare de noi trotuare, continuarea investițiilor la baza sportivă, asigurarea unor condiții tot mai bune de învățământ pentru elevi, sprijinirea vieții religioase, continuarea investițiilor la secția de apă și canalizare a orașului, înfrumusețarea orașului prin plantarea de noi arbuști ornamentali, precum și sprijinirea, prin toate formele, a oricărei investiții private care să creeze noi locuri de muncă. Bineînțeles, însă, că am avut și dezamăgiri, una dintre ele fiind evoluția slabă, sub așteptări, a echipei noastre de fotbal, sper, însă, ca această situație să se reglementeze în anul următor. Oricum, continui să sprijin sportul în oraș astfel încât copiii noștri să se dezvolte armonios iar viața fotbalistică să aibă, în viitor, tot mai multe succese care să aducă în inimile noastre numai bucurii. V-am spus toate acestea pentru a înțelege că, în ciuda greutăților de tot felul, voi merge mai departe, bazându-mă doar pe forțele proprii și pe ajutorul vostru pentru a continua dezvoltarea orașului Sebiș. Uniți nu ne poate opri nimeni! Așa trebuie să fim, uniți, și cu ocazia Sfințelor Sărbători ale Crăciunului din acest an. Să uităm greutățile care ne-au apăsate, să fim ca o familie și să lăsăm spiritul sărbătorii Nașterii Domnului să ne pătrundă în inimi și în suflet. Să colindăm și să ne bucurăm de această mare sărbătoare. În ceea ce privește trecerea în noul an sper ca acesta să fie mai bun. Sfatul meu este să fiți optimiști și, în ciuda tuturor greutăților, să mergeți înainte, fiindcă altă soluție nu există. Fiți curajoși, treceți peste orice fel de obstacol care vă apare în viață pentru că, doar cu încredere în voi înșivă și în Dumnezeu, până la urmă totul se va rezolva. Important este să nu ne dăm bătăuși și să continuăm să luptăm cu toate greutățile vieții pentru a le învinge!

Al vostru primar,
Feieș Gheorghe

Spectacol de colinde la Biserica Ortodoxă „Sfinții Mihail și Gavril” din Sebiș

Să colindăm împreună!

Cerul și pământul (bis)
În cântec răsună
Ingerii și oamenii (bis)
Canta împreună
Refren:
Hristos se naste,
Domnul coboară
Ingerii-i cântă,
Magii-l adoară
Pastorii aleargă,
Ieslea-nconjoară, (bis)
mari minuni se întâmplă
În Viflaim azi (bis)
E mare minune
vergura curată (bis)

Fiu născut în lume
Refren...
Din cer cuvântul (bis)
În trup se arată
Noaptea din lumea (bis)
Zi se face îndată
Refren...
Din răsărit vin (bis)
Magi cu bucurie
Cu dar de smirnă (bis)
Aur și tamaie
Refren...
Hristos se naste (bis)
Veniți la-nchinare
Cu vesel cântec (bis)
Vesela cântare
Refren...

... continuare în pagina 2

Crăciun Fericit, Sebiș!

Vă transmite un grup de cetățeni de la bradul din fața Primăriei

Cu ocazia Sfințelor Sărbători a Crăciunului vă urez tuturor liniște în suflet, multe bucurii, fericire și, din inimă, un Crăciun fericit!

Să nu uităm însă de cei mici! Copiilor le doresc să aibă parte de un brad frumos împodobit așa cum le place lor și să-l întâlnească pe Moș Crăciun, în sacul căruia să găsească cadourile pe care și le doresc. Le urez să aibă un Crăciun plin de daruri, și să meargă la colindat spre a duce vestea Nașterii Domnului.

Primar, Feieș Gheorghe

Spectacol de colinde la Biserica Ortodoxă „Sfinții Mihail și Gavril” din Sebiș

... continuare din pagina 1

Duminică, 11 dec., seara. La biserica ortodoxă din Sebiș s-a adunat lumea și țara. A fost organizată de către preotul Beni Ioja, o seară de colinde pentru a primi așa cum se cuvine Nașterea Mântuitorului și a intra în spiritul Crăciunului. Biserica a fost plină ochi. Toți au venit cu inima deschisă pentru a se bucura de tradiționalele colinde de Crăciun. Invitat de marcă a fost corul Facultății Ortodoxe din Timișoara, cunoscut sub numele de Melos, condus de către prof. univ Nicolae Belean. A fost o seară magică, o atmosferă plăcută și liniștitoare plină de spiritul Crăciunului care se simțea în fiecare ungher al bisericii. L-am remarcat printre cei prezenți și pe primarul Feieș, venit spre a asculta frumoasele noastre colinde și pentru a se mai liniști după un an atât de agitat. A fost o seară magnifică!

Primarul Feieș Gheorghe, la biserică alături de preotul paroh Beni Ioja

„Acest spectacol de colinde a venit să ne aducă în suflete spiritul Crăciunului. A fost o seară în care eu am simțit căldura Crăciunului și apropierea mării sărbători a Nașterii Domnului. Sunt convins că toți cei prezenți au simțit același lucru. Avem colinde frumoase și liniștitoare, care fac parte din tradiția sărbătorii Crăciunului. Fără colinde Crăciunul nu ar mai fi atât de frumos și de aceea îndemn pe toți să colinde în această perioadă pentru a simți că trăiesc la intensitate maximă această sărbătoare. Îl felicit pe părintele Beni Ioja pentru organizarea acestei seri, precum și corul bisericii și pe cei prezenți care cu toții au colindat atât de frumos încât au adus spiritul Crăciunului în această seară.

Primar,
Feieș Gheorghe

Să colindăm împreună!

Astazi s-a nascut Hristos
Mesia chip luminos
Laudati si cantati
Si va bucurati.

Mititel infasetel
in scutec de bumbacel
Laudati si cantati
Si va bucurati.

Vantul bate nul razbate
neaua ninge nul atinge
Laudati si cantati
Si va bucurati.

Si de acum panan vecie
mila domnului sa fie
Laudati si cantati
Si va bucurati

Am plecat sa colindam
Domn, Domn sa-naltam
Cand boierii nu-s acasa
Domn, Domn sa-naltam

Si-au plecat la vanatoare
Domn, Domn sa-naltam
Sa vaneze caprioare
Domn, Domn sa-naltam

Caprioare n-au vanat
Domn, Domn sa-naltam
Si-au vanat un iepuras
Domn, Domn sa-naltam

Sa faca din blana lui
Domn, Domn sa-naltam
Vesmant frumos Domnului.
Domn, Domn sa-naltam

Tăiatul porcului de Crăciun, obicei care ne umple cămărilor!

„Macu”, așa cum îi place: tot timpul deasupra

Europa fierbe, piețele financiare cad, la televizor vezi numai manifestări de nemulțumire. Pentru ei este greu, deoarece în țările lor viața este scumpă ei trebuind să meargă la supermarket pentru a-și cumpăra cele necesare traiului. S-au învățat cu binele, salarii mari, așa că nu au fost obișnuiți cu neajunsurile.

... continuare în pagina 3

Iată ce vor copiii din Prunișor să le aducă moșul!

Filip Nataria
laptop „adevărat”

Vați Cristina
seuri de șuvițe

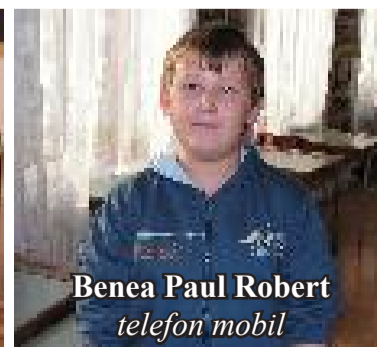
Stoian Costel Andrei
laptop

Codreanu Călina Andreea
dulciuri

Lingurar Narcisa
dulciuri

Benea Paul Robert
telefon mobil

Tăiatul porcului de Crăciun, obicei care ne umple cămărilor!

... continuare din pagina 2

Nu sunt proprietari, marea majoritate sunt chiriași, grădini proprii nu prea au, iar despre holde nici nu poate fi vorba. Să pună o roșie, un ardei sau să aibă o găină pe lângă casă pentru carne proaspătă și ouă la micul dejun, toate acestea sunt utopii pentru cetățeanul European de astăzi. Nu mai știu decât să meargă la uzină și să-și facă cumpărăturile din marile lanțuri de magazine. Nu mai au o grădină din care să-și ia legumele, nu mai țin „iosag” care să le asigure cele necesare traiului peste iarnă. Este o realitate a țărilor „dezvoltate” din Europa de astăzi. De aici toate frământările sociale, oamenii nu mai pot trăi la standardele cu care au fost obișnuiți și sunt direct dependenți de rafturile magazinelor alimentare. Norocul nostru este că nu ne aflăm în situația lor. La noi, marea majoritate a populației, este proprietară, nu plătește chirie și nici nu-și uită tradițiile și obiceiurile. Ca atare avem o grădină în care ne cultivăm legumele, avem găini, un purceluș și (sau) o vacă pe lângă casă, ba mai mult avem și câte o holdă de unde scoatem propria producție de grâu sau porumb. Orice s-ar întâmpla în Europa, noi nu murim de foame. Ne descurcăm! Și ca o dovadă a acestui lucru, iată- ne plimbându- ne prin Prunișor pentru a face dovada că toate cele pe care vi le-am spus sunt adevărate. Tradiția tăierii porcului de Crăciun continuă! Sâmbătă dimineața pe străzile din Prunișor în loc de cântatul cocoșilor auzi numai guițat, semn că locuitorii de aici au ieșit, dis de dimineață, cu cuțitul în mână pentru a-și face stocul de carne și a-și burduși cămărilor cu cârnați, caltaboși, șuncă și slănină. I-a venit sorocul porcului, căci noi, primii mâncători de carne de porc din Europa, nu ratăm acest moment extrem de important al anului, tăierea porcului.

Descindem la Rațiu Pavel, cunoscut ca și „Macu”. Și el se îndeletnicea cu activitatea de „măcelărire” a porcului proprietate personală. Frumos exemplar a doborât. Împreună cu socrul și un ajutor tocmai rădeau porcul pe spinare, pregătindu- se pentru tranșare. După cum se mișca, gazda noastră dovedea că are experiență în această activitate. Foarte amabili, el și familia, iar pentru acest lucru le mulțumim.

La „bărbieritul” porcului

... continuare în pagina 6

Viițoarea șuncă afumată

El a scăpat de data asta

Toată lumea muncește de zor

Primul la care am ajuns a fost dl. Crișan Mircea, pe care l-am găsit împreună cu familia tranșând cu stil și îndemănare porcul din dotare. Au fost harnici căci s-au trezit de dimineață. Când noi am ajuns organele erau puse la fiert, capul era tranșat, continuându- se secționarea meticuloasă a porcului. Totul după cum au fost învățați de către bunici. În casă, femeile, la rândul lor, tăiau usturoiul și pregăteau varza cu carne și tocana, după obiceiul locului. Cu toții se mișcau cu îndemănare ca un agregat nemțesc bine pus la punct. Ne-a plăcut că junerele, Gligor Adrian, a învățat și el meșteșugul pregătirii porcului și, pentru a- i arăta socrului ce noroc are pentru că a dat peste un asemenea junere, trăgea din răsputeri pentru a dovedi porcul cât mai repede. Ambii, atât socrul cât și junerele, au fost foarte amabili deoarece ne-au permis să facem pozele necesare, fapt pentru care le mulțumim.

La Rus Vasile era o adevărată armată care se învățea în jurul porcilor proaspăt tăiați. Zoală mare, nu alta! Toată familia participa la acest important eveniment al anului: afară unii pârjoleau, alții tranșau, alții băgau pe foc la clotan iar câțiva cărau apă cu gălețile. Fiecare după calificare. Și aici, dacă ai carte ai parte. Știi să dărăburești porcul, ai calificare superioară și, implicit, ești cel care le dă ordine tuturor celor din jur. Poți să fii un mic dictator fiindcă nimeni nu comentează, toți executând ordinele primite. În casă miroase plăcut a tocană proaspătă, gospodinele trebăluind de zor la pregătirea celor necesare producerii cârnaților. Am văzut o familie harnică, muncitoare, fiecare aducându- și contribuția la tăierea și prepararea, cât mai grabnică, a porcilor desemnați din timp să fie transformați în carne proaspătă și mezeluri. Bineînțeles că nu puteau lipsi ceaiul cald, cafeaua și țuica într- o astfel de dimineață

Fiecare are sarcini după calificare

Pe o altă stradă din Prunișor dăm peste Herbei Pavel (pentru cunoscători - „Luțic”) și Herbei Zorin care tocmai „bărbiereau” porcul. Așa, proaspăt bărbierit, lucea porcul că la soare te puteai uita da la el, ba. Și ei se grăbeau cu tranșarea spre a trece la producerea mezelurilor. Acțiunea „doborârea porcului” s-a produs în fața casei, urmând ca operațiunea „cârnațul și caltaboșul” să se desfășoare înăuntru. Cu acest prilej, Zorin ne-a arătat și următoarea „victimă” care era pe lista sacrificării: un vier de 300 de kg, adevărat monstru, nu alta. A mai apărut la fața locului și doamna Herbei Mărioara, venită să vadă cum se descurcă băieții și dacă aceștia se află în grafic. Toți roiau în jurul porcului „adormit”, veseli după paharele de țuică date pe gât dar, hotărâți să termine treaba cât mai repede fiindcă ploua încet, mocănește.

Oglindă porcul, nu alta

Urmează vierul de 300 kg

Bobocii Școlii din Sebiș - clasa I C

Meseria de dascal

Întrebându-i pe copii ce vor să se facă atunci când vor crește, am observat că fiecare a răspuns în funcție de ceea ce a auzit acasă sau la televizor, adică ceea ce ar aduce mai mulți bani sau faimă și nu neapărat satisfacție.

De aici mi-a venit ideea de a vorbi puțin despre meseria de dascal, despre meseria de părinte și de relația dintre ele în formarea viitoarei generații.

Dascalii nu au apărut întâmplător pe această lume. Dumnezeu i-a trimis pe Pământ cu un scop anume, pentru a împărtăși Lumina și Căldura.

Parinții nu îi putem alege, ne-au fost daruite de Divinitate, pentru a ne călăuzi viața și a ne veghea drumul.

De aceea, un DASCAL ADEVĂRAT nu este acela care oferă informație și pleacă, ci acela care, folosindu-și uneltele sale secrete: Minte și Sufletul încearcă să sădească în copil seminte, care vor rodi mult mai târziu. Aceștia nu și-au ales profesia doar pentru a avea un loc de muncă, ori pentru foloase materiale, care nici măcar nu există, nici pentru a-și urmări propriile interese. Acești oameni sunt înzestrați cu har și menirea lor este aceea de a da. Ei trebuie să formeze și să educe OAMENI ADEVĂRAȚI.

Pentru a-i educa și forma ei au nevoie de multă informație provenită și de la părinți. În sedințele și lectoratele cu părinții ei trebuie să aplice chestionare, să interogheze și să colaboreze cu părinții, pentru o bună cunoaștere a personalității copilului. Ei trebuie să descopere ceea ce îi interesează cu adevărat și ceea ce îi motivează. Deci, primul element în educarea copilului este cunoașterea lui. Nici un fel de educație nu este posibilă înainte de a ști pe cine educi. E un fel de testare inițială, dar nu a informațiilor înșușite de ei, ci a informațiilor despre ei.

A educa înseamnă, firește, a favoriza înflorirea inclinațiilor pozitive, înseamnă a reprimă inclinațiile negative, dar nu numai atât. Înseamnă totodată și a crea trasaturi noi, care pot înalța nivelul de personalitate a copilului și avantajul acestuia – integrarea lui socială. Durkheim a arătat că omul pe care dorește să-l realizeze educația nu este omul așa cum l-a creat natura, ci așa cum îl vrea societatea.

De aceea, rolul dascălilor și al părinților, de asemenea, este acela de a-l orienta pe copil în funcție de vocația lui, într-o direcție pozitivă. Iar acest lucru nu trebuie să îl facem prin lucruri extraordinare, ci să încercăm să facem extraordinar de bine, orice lucru mic pe care îl facem.

În concluzie, în alegerea unei viitoare meserii importante e vocația, plăcerea de a o practica, și nu neapărat venitul și faimă pe care ne-o aduce. Acestea vor veni, dacă vor veni, mai târziu, în mod natural.

Și vreau să închei cu două citate care se potrivesc de minune:

„Invatatorul este o facție care se mistuie luminând pe alții. Nu-i pe lume o cariera care să ceară mai multă muncă, mai desăvârșită voință și mai strânsă perseverență, decât munca dascălească...”

”(Invatatul Carol Lazar) și „Fericit este copilul care găsește în fiecare etapă a drumului, pe educatorul capabil să însușească treptat forța și elanul necesare împlinirii destinului său de OM.” (Maurice Debesse)

Prof.pt.inv.primar
Bun Andreia Arabela

Elevii clasei I C din Sebiș, alături de doamna învățătoare Bun Arabela

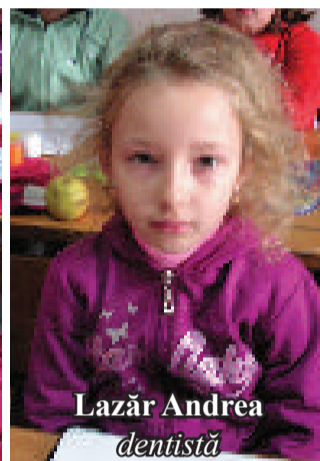
Îată ce au răspuns copiii la întrebarea: Ce vreți să vă faceți când veți fi mari?

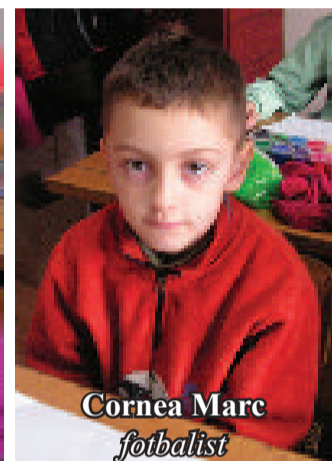
Țole Daria
farmacistă

Cesari Elisa
doctoriță

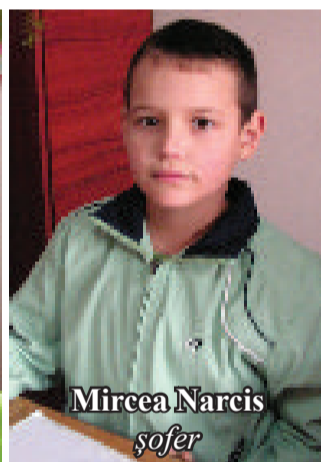
Lazăr Andrea
dentistă

Cornea Marc
fotbalist

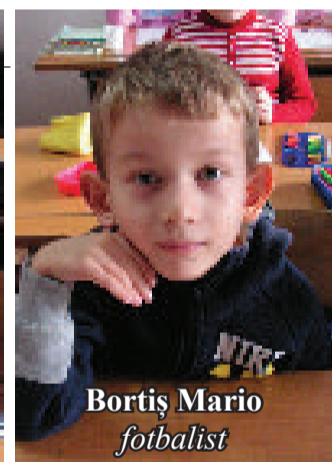
Oancea Alexandra
doctoriță

Mircea Narcis
șofer

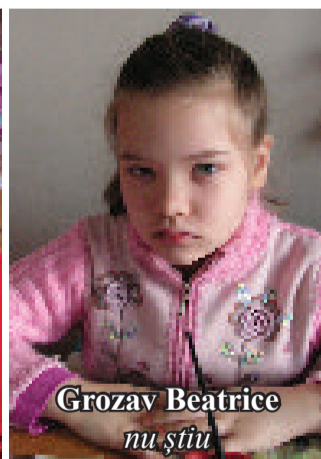
Oțiș Bogdan
șef jandarmi

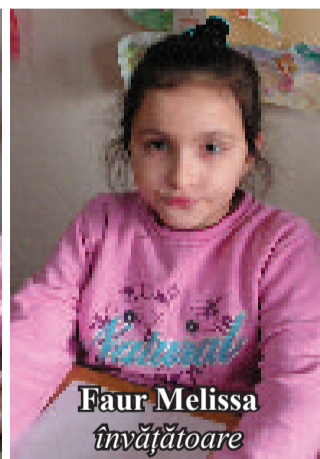
Bortîș Mario
fotbalist

Lupșa Miriam
nu știu

Grozav Beatrice
nu știu

Faur Melissa
învățătoare

Lupuț Robert
pompiier

Coșa Mario
fotbalist

Lupșa Rares
polișist

Budugan Maria
dr. veterinar

Ghiura Mihael
stupar

Jurcă Riana
profesoară

Domnul Primar Feieș Gheorghe

Primarul Feieș ne face iarăși să fim mândri!

Suntem, cu siguranță, cei mai uniți din județ. Am avut norocul să avem în primarul Feieș cel mai bun conducător al orașului, lucru dovedit prin tot ceea ce a făcut de când se află în funcție, dar și prin modul său de a se comporta. Și- a dedicat o mulțime de ani din viață pentru prosperitatea orașului. Pentru acest fapt vom rămâne, în permanență, uniți în jurul lui și așa cum el nu ne- a dezamăgit nici noi nu- l vom dezamăgi. Niciodată

nu ne- a făcut să ne fie rușine cu el ci, dimpotrivă, ne- a determinat să fim mândri că avem un primar care spune, peste tot, „Sebiș este casa mea!” Iată că, din nou, primarul Feieș ne- a făcut o nouă surpriză plăcută făcându- ne mândri că este primarul nostru. Și- a luat doctoratul în economie și administrarea afacerilor! Este singurul primar, din județul nostru, care are doctoratul. Este de apreciat că, în ciuda tuturor problemelor și activității administrative intense, a avut timp și pentru obținerea acestui titlu. A dovedit astfel, încă o dată, perseverență, putere de muncă, studiu intens și dorință de perfecționare, calități absolut necesare pentru o astfel de performanță intelectuală.

Primarul Feieș demonstrează astfel, încă o dată, că este cel mai bine pregătit dintre toți primarii, confirmând faptul că „omul sfințește locul” și că am făcut cea mai bună alegere atunci când am hotărât, cu toții, că el este acela care trebuie să reprezinte orașul! Felicitări, domnule Feieș, ne-ați făcut din nou să ne mândrim cu ce primar avem!

A fost odată 1918...

Și dacă nu ar fi existat 1 Decembrie 1918 nu ar fi existat și România Mare. În fiecare an pe data de 1 Decembrie românii de pretutindeni sărbătoresc ziua națională a României. Cu mai mult sau mai puțin patriotism. Mai mult sau mai puțin informați asupra a ceea ce s- a întâmplat la 1 decembrie 1918. Vom încerca pe scurt, să prezentăm semnificația sărbătorii naționale a țării noastre. România, așa cum o cunoaștem, nu a fost întotdeauna o țară unitară, cu o singură conducere; încă de la formarea lor ca și popor, românii au trăit împărțiți pe provincii istorice(țări): Transilvania, Țara Românească, Moldova, Dobrogea, Bucovina și Basarabia. Pe rând aceste provincii au trecut prin mai multe stăpâniri străine (ex. otomană, austriacă, rusă, etc.). Prima etapă a formării României ca țară a reprezentat-o unirea Moldovei cu Țara Românească, sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza, la 24 ianuarie 1859 (Mica Unire). Din 1866, noul stat a primit oficial numele de România. În urma războiului ruso-turc din 1877-1878, la care au participat și românii (pentru noi se numește „Războiul de independență”) România își va dobândi independența față de Imperiul Otoman. În același timp, la noul stat independent se mai adaugă un mic teritoriu românesc, Dobrogea și Delta Dunării (și Insula Șerpilor).

Între 1914-1918 a avut loc Primul Război Mondial. Din 1916 se va implica și România. Scopul participării noastre la război îl reprezintă recuperarea teritoriilor aflate încă sub stăpânire străină. Acest obiectiv va fi îndeplinit la sfârșitul războiului. Prima provincie unită cu Țara a fost Basarabia, desprinsă de Rusia, devenită comunistă. La 15/28 noiembrie 1918 României i se va alipi și Bucovina, desprinsă din Imperiul Austro - Ungar. La 1 Decembrie 1918, la statul român va fi alipită ultima provincie, Transilvania, desprinsă tot din Imperiul Austro-Ungar, aflat în plină decădere. Se forma astfel România Mare, iar evenimentul poartă numele și de Marea Unire. În urma Marii Uniri, România și- a dublat teritoriul iar populația a crescut mai mult decât dublu. Țara noastră va deveni un stat de mărime mijlocie în Europa și o putere regională.

În amintirea acestor evenimente, și în acest an, ca de altfel în fiecare an, la Grupul Școlar Industrial Sebiș se organizează mai multe manifestări. În centrul activităților se ală cadrele didactice din aria curriculară „Om și societate”. La fiecare clasă au avut loc discuții despre semnificația zilei naționale a României. Apoi, în sala „Amfiteatru” a avut loc un program artistic, poezii și cântece patriotice dedicate zilei României. La program au fost invitați să participe domniile directori, cadrele didactice și elevi. Sala a fost neîncăpătoare pentru cei care au dorit să participe la program. Elevii clasei a VI-a A, pregătiți de domnul profesor Dinga Ciprian, au cântat cântece patriotice în legătură cu ziua unirii. Colegii mai mici, cei din clasa a V-a A, pregătiți de doamna profesoară Darău Paula au prezentat un program de poezie cu caracter patriotic și moral – religios pe tema României. Programul a fost bine apreciat de către toți cei prezenți.

Prof. Darău Paula

Imagini de la manifestările din cadrul școlii cu ocazia Zilei Naționale a României

Sebiș - un oraș curat!

Faptul că, în comparație cu alții avem un oraș curat și bine îngrijit se vede la tot pasul, și nu credem că

există cineva care ar putea spune altceva. Dovada faptului că există preocupare pentru menținerea curățeniei în oraș stă faptul că autoritățile locale au participat la o mulțime de acțiuni de asigurare a unei cât mai bune curățeniei în oraș, urmarea fiind obținerea de către orașul nostru a unei diplome care atestă fără drept de tăgadă, că Sebiș este un oraș curat! La noi, cei însărcinați cu asigurarea curățeniei în oraș, chiar își fac treaba!

Tăiatul porcului de Crăciun, obicei care ne umple cămărilor!

... continuare din pagina 3

Se fac planuri

Se ridică porcul pe capre

La muncă

Alături de trofeu

Un alt „cuțitar” pe care l- am surprins în timpul acțiunii a fost Cristea Pavel, președinte peste fotbaliști, care s- a hotărât să pregătească niște cârnați și caltaboși speciali cu care să- i hrănească pe jucători astfel încât aceștia să prindă forță în retur și să treacă, de acum încolo, peste adversari precum trenul prin gară. La el, acțiunea tăiatul porcului a început dis de dimineață când, împreună cu un batalion de oameni, a prins animalul, l- a doborât în viteză, apoi despicându- l. Toată acțiunea s- a întâmplat la Joia Mare. Respectând tradiția locului, Pavel a ridicat porcul, proaspăt pregătit, pe capre unde a avut loc tranșarea. Ne- am fi așteptat să vedem un măcelar prin preajmă, însă, am rămas plăcut surprinși văzându- l pe Cristea Pavel calificat și în această meserie.

Am tras o singură concluzie: obiceiul tăierii porcului nu ni- l poate lua nimeni și, indiferent de ceea ce se întâmplă pe planetă, nu o să murim de foame. Românul se descurcă, iar șunca afumată, cârnații, caltaboșii și slănina nu vor lipsi din cămărilor noastre. În încheiere facem următoarea precizare: toți porcii au fost doborâți prin asomare, conform normelor UE. Asta așa ca să nu existe nici o suspiciune, românii i respectând cu „strictete” toate aceste norme.

Ghici ghicitoare: Cine nu doarme de sărbători? Răspuns: pompierii din Sebiș

Iată, așadar, că există unii oameni care, prin natura meseriei, nu pot chefui ca și noi de sărbători. Când noi mergem cu colindatul sau cheuim la cumpăna dintre ani, ei ce fac? Stau de veghe la foc, inundații sau cine știe ce situație de acest gen. Lăsând gluma la o parte, să spunem că menirea pompierilor din Sebiș, și nu numai, este una, pe cât de importantă, pe atât de riscantă. Incendii am avut, din păcate, cu nemiluita, inundații și alte situații de urgență de asemenea. Cine au fost cei sunați și chemați în fiecare din aceste situații? Pompierii din Sebiș, care au răspuns cu promptitudine, în toate aceste momente demonstrându- și

profesionalismul. Să le respectăm meseria și să conștientizăm importanța pe care o au în rezolvarea tuturor acestor situații nedorite. Ei nu vor dormi de sărbători ci, dimpotrivă, vor sta la telefon pentru a interveni, dacă și unde este cazul. Noi vă dorim tuturor să nu fie nevoie să apelați la serviciile pompierilor, iar lor le dorim să iasă sănătoși din orice intervenție pe care o au. Să vă mai spunem doar că și serviciul de intervenție SMURD face parte tot din activitatea pompierilor, fapt care vine să confirme, încă o dată, importanța regimentului de pompieri din Sebiș.

SCURT ISTORIC

Subunitatea de pompieri militari care deservește orasul Sebiș și comunele din zona a luat ființa la data de 01.10.1994, sub denumirea de Pichetul de pompieri Sebiș fiind sub subordonată atât militar cât și logistic Secției de pompieri Ineu până la 01.03.1995. Începând cu 01.03.1995 a luat ființa Compania pompieri Gurahont cu Pichetul de pompieri Sebiș, având ca și comandant pe Lt. maj. Soare Adrian și un număr de 6 subofițeri: plt. Sandru Dorin, plt. Budau Vasilica, sg. maj. Bortes Ionel; sg. maj. Vasica Monel; sg. maj. Toader Sorin; sg. maj. Csoncsik Ioan și 5 militari în termen detașați de la Compania pompieri Ineu. Din 1999 Subunitatea din Sebiș devine Secția pompieri Sebiș cu Garda de Intervenție nr.1 Sebiș și Garda de Intervenție nr.2 Gurahont.

Începând cu mijlocul anului 1996 cpt. Bociort Nicolae devine comandantul Companiei de pompieri Gurahont și a Pichetului de pompieri Sebiș.

Subunitatea de pompieri Sebiș a primit ca spațiu locativ fostul sediu al Formației civile de pompieri iar apoi prin grija consiliului local Sebiș și a d-ului primar Feies Gheorghe a fost atribuit și spațiul fostei Banci Agricole din vecinătate astfel subunitatea având spațiu pentru confortul militarilor și pentru a asigura o mai bună operativitate în munca.

Ca și dotare cu tehnica de luptă subunitatea avea în dotare 1 APC Magirus – 2800 lt. apă și 1 APCT R 8135 – 2800lt. apă autospecială pentru stingerea incendiilor pe parcurs să mai primit o autosanitară Mercedes care a deservește compartimentul logistic și 1 A.C.I. R10215 pentru intervenții la incendii de pășune; pădure și alte tipuri de intervenții. Începând cu anul 2007 subunitatea a fost dotată și cu materiale și accesorii pentru descarcerare în caz de accidente rutiere, iar din anul 2008 sa primit o ambulanță SMURD tip B2 pentru intervenții medicale fiind deservețată de personal calificat în acordarea primului ajutor. Subunitatea a luat ființa ca și răspuns la concentrarea efortului principal pentru salvarea vieții, bunurilor materiale și protecția mediului; economia de forță și mijloace prin întrebuintarea graduală și eficientă a acestora pe tipuri de urgențe asigurarea acțiunilor de intervenție; menținerea unei capacități permanente de răspuns prin constituirea unei rezerve de forță și mijloace.

Subunitatea deservește: 1 oras; 9 comune și 28 de sate cu o suprafață de 73780 ha și un număr de aproximativ 21179 locuitori, având ca obiective mai importante; Stațiunea Moneasa; Lacase de cult; Spitalul Sebiș; Spitalul Dezna; BSV – prelucrarea lemnului; S.C. Gemma; Liceul și Școlile din raion.

Începând cu anul 2006 militarii în termen au fost înlocuiți cu angajați profesioniști, astfel creându-se noi locuri de muncă pentru tinerii din zona astfel încât la momentul actual Secția de pompieri Sebiș poate interveni în timp util în situația producerii situațiilor de urgență de orice tip cu autospecială și personal calificat inclusiv în cazul accidentelor rutiere.

Pentru ca efectivele și tehnica să intervină în timp util este suficient apelarea numărului unic pentru situații de urgență 112.

Pompierii din Sebiș

La datorie

La Biserica Otodoxă din Prăjești

Crăciunul în tradiția poporului român

Popoarele din Europa sărbătoresc Crăciunul la aceeași dată, deși fiecare are o altă denumire pentru această sărbătoare. Astfel, englezii îi spun Christmas, francezii- Noel, italienii- Natale, germanii- Weihnachten, spaniolii- Noche huena, norvegienii- Joule, suedezii- Noel, danezii- Juul, polonezii- Willia, rușii- Rozdjesta, bulgarii- Bozik, ucrainenii- Rizdovo, sârbii- Bozic, etc.

Cu prilejul acestei sărbători sunt practicate o serie de frumoase tradiții, unele specifice poporului român, altele comune mai multor neamuri din Europa. Astfel, tradiția pomului de Crăciun nu este românească, ci de sorginte germană. Ea a pătruns treptat în sânul popoarelor creștine, între care și poporul român. Obiceiul pomului de Crăciun este atestat documentar în sec. al XV- lea și era practicat la Strassbourg. Bradul de Crăciun era adus în casa și împodobit cu lumânări aprinse. Din Alsacia obiceiul pătrunde în Franța la sfârșitul sec. al XIX- lea, în timpul războiului franco- german. Tot în acea perioadă împodobirea bradului de Crăciun este preluată de țări ca Spania, Italia și Elveția.

La români pomul de Crăciun a fost cunoscut spre sfârșitul sec. al XIX- lea fiind preluat de la familiile nemților din Transilvania. După primul război mondial obiceiul a fost preluat și de către creștinii ortodocși.

Astăzi pomul de Crăciun, încărcat cu jucării și daruri este prezent în fiecare casă, membrii familiei adunându- se în jurul bradului intonează colinde și își oferă daruri. Se obișnuiește să se cânte frumosul colind al bradului „O Tannenbaum”- O, brad frumos.

Sărbătoarea Crăciunului este și sărbătoarea colindelor străbune care vin din adâncul istoriei și care ne- au însoțit prin veacuri păstrându- ne credința, limba și unitatea națională. Ele sunt „un memorial și o prelungire a Liturghiei și a slujbelor de Crăciun, în biserica de la orașe și sate, în satele creștinilor, întrucât inimile creștinilor au devenit biserica, peștera din Bethlehem sălaş primitor de cer în care Pruncul Iisus așteaptă să se nască.

Pe pământul României creștinii ortodocși sunt convingeți că în fiecare an colindele pe care le cântă reprezintă o neîntreruptă legătură duhovnicească cu înaintașii noștri. De aceea colindele ni- l prezintă pe Moș Crăciun ca pe un bătrân cu barba albă care vine din străfundul istoriei noastre și este tot atât de bătrân precum și credința pe care o mărturisim.

Ulițele satelor noastre românești răsună de glasurile colindătorilor care intonează pe la ferestrele creștinilor astfel: Bună dimineața la Moș Ajun/Ne dați ori nu ne dați/Am venit și noi o dată/La un an cu sănătate/Domnul Sfânt să ne ajute/La covrigi și la nuci multe/Și la anul să venim, sănătoși să vă găsim.

Recapitulând în colindele noastre creștine iconomia întrupării Fiului lui Dumnezeu, bogăția darurilor cerești, restabilirea ordinii firești și reazezarea omului ca subiect central al iubirii lui Dumnezeu, aceste colinde cuprind și redau specificul trăirii noastre creștinești. Ele cuprind subtil dar integral alături de dreapta credință în Dumnezeu îndatoririle zilnice prin care lucrăm la transformarea în bine a acestei lumi în mijlocul căreia trăim, în care trebuie să împlinim planul lui Dumnezeu de afirmare a prezenței Lui în viața noastră.

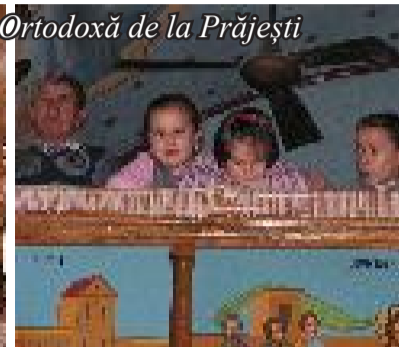
Preot, Cătălin Rus
Parohia Prăjești

Preotul Cătălin Rus

Imagini din Biserica Ortodoxă de la Prăjești

Se pregătește, în forță, returul!

În orașul Sebiș fotbalul se mănâncă pe pâine. Stai la o masă într-o cafenea și, inevitabil, auzi discutându-se despre fotbal și Național Sebiș. În alt loc revistele de la PariLoto foșnesc continuu. Toată lumea dă pronosticuri și mizează pe diferite rezultate. La colț de stradă auzi discuții, pro și contra, tot pe teme fotbalistice. În supermarket doi oameni de vârstă a treia discută, nervos, despre Național Sebiș și ce ar trebui făcut pentru

resuscitarea echipei. Mai că-l vezi pe unul că ia ruda de salam din coș pentru a-l convinge pe opozant că argumentele sale sunt cele mai puternice. Unde se întâmplă toate acestea? La Sebiș, orașul în care discuțiile despre fotbal nu lipsesc de la nici o masă și unde toată lumea vrea să vadă echipa Național Sebiș defilând prin Campionat. Primarul Feieș, sufletul orașului și susținătorul numărul unu al echipei, dorește același lucru. Din păcate însă, jucătorii echipei au reușit să- i strice sărbătorile și lui, dar și nouă. Mai mult lui, pentru că toți ochii sunt ațintiți asupra sa, lumea așteptând (așa după cum a fost obișnuită) ca primarul să acționeze de așa manieră încât

Național Sebiș să reintre în cărțile promovării și să nu mai fie, jos, la retrogradare. Din nou ghinion pe capul primarului nostru Feieș care, în loc să se gândească la colindele de Crăciun sau petrecerea de sfârșit de an, trebuie să facă multe calcule și analize privind transferurile de jucători: pe cine să aducă la echipă, cum, când, pe ce post și în ce condiții? Viceprimarul Radu Demetrescu, și el înfocat susținător al echipei, stă în blocstart pentru a primi verde de la primar ca să țâșnească să aducă jucători care ar trebui să revitalizeze echipa. O primă mișcare a fost făcută deja, fiind instalat antrenorul Petre Grosu. Rămâne de văzut dacă acesta va rezista presiunii care există la Sebiș, dacă va încheia vestiarul și dacă va reuși evoluții bune cu echipa. I-am întrebat pe mai mulți localnici care este părerea dânilor despre echipă, despre situația actuală și care sunt așteptările pentru viitor. Am fost surprinși pentru că am primit cam aceleași răspunsuri și opinii pentru redresarea echipei. Evoluția echipei a fost sub așteptări la ce sprijin a avut din partea primarului Feieș, situația actuală este una de coșmar dacă privești clasamentul, de neimaginat la ce jucători au fost aduși și cât suflet s-a pus în construirea acestei echipe, iar viitorul nu poate fi anticipat indiferent de jucătorii care vor fi aduși... deoarece și înaintea turului au fost aduși jucători care, ulterior nu au dat satisfacție. Singura certitudine este - așa ne-au spus cu toții - primarul Feieș, care dacă situația se înrăutățește va trebui să reintre în teren și să redevină „primul atacant al echipei”, așa cum a mai fost odată!

O savarină oferită celor dragi la cofetăria „La Simu” vă va face Sărbătorile Fericite!

V-am prezentat în numărul trecut al ziarului cofetăria pe care cu toții o cunoașteți ca fiind a lui Victor. Foarte frumoasă și dolidora de produse extrem de bune. Mai există, însă, în Sebiș o cofetărie, situată în centru și căreia cunoșcătorii și inițiații îi spun „La Simu”. Am fost și noi să vedem această cofetărie, nu de alta dar acum cu venirea sărbătorilor de iarnă am dorit să vedem acest loc de unde vă puteți cumpăra prăjiturile preferate sau puteți merge cu consoarta, prietena sau viitoarea cucerire, pentru a- i oferi o prăjiturică pentru îndulcirea sentimentelor pe care vi le poartă. Cea mai căutată prăjitură, aici, este savarina, fapt confirmat de către una dintre vânzătoare. Trebuie să știți că toate prăjiturile pregătite aici vin de la laboratorul din Ineu și dacă doriți să comandați un tort puteți face, oricând, acest lucru. Ambientul este unul de sărbătoare, cu beteală, lumânări și pom împodobit pentru Crăciun. O atmosferă boemă marcată de spiritul Crăciunului. O muzică în surdină, o savarină în față și o lumânare aprinsă lângă, și femeia mult dorită vă va surâde imediat și vă va da sărutul mult visat! Nu credeți? Mergeți și încercați!

Totul este aranjat în spiritul Crăciunului

Sebiș - orașul luminilor de sărbători

„Fabrica de medicamente” din Prunișor lucrează la capacitate maximă!

La cazan se muncește cu spor

Proba calității: mărgelele

Colo-n Prunișor cazangiul Herbei Pavel este jupân peste linia de producție a clasicului medicament românesc omologat sub numele de țuică. Nu- l găsiți în farmacii, dar tronează cu mândrie pe rafturile sau în cămărilor din fiecare gospodărie. Te doare măseaua? Iei o gură de țuică. Te supără nevasta? Dai pe gât o dușcă de țuică și, imediat devii vesel sau cocoș în casă. Vrei să petreci fără să ai dureri de cap dimineața? Consumi numai țuică și ai rezolvat problema. Nu ai poftă de mâncare? Nimic mai simplu, un 50 de țuică înainte de masă și să vezi cum goleşti farfuria. Vine iarna și îți este teamă ca nu cumva să răcești? O cură cu țuică te face imun la frigul de afară. Iată, așadar, țuica este un „medicament” pentru mai multe afecțiuni. Puteți să vă procurați „medicamentul” din tot felul de surse, însă, cazanul lui Herbei, de aici din Prunișor, este mai la îndemână și calitatea produsului finit este de top. Are o culoare corespunzătoare iar mărgelele dovedesc, fără putință de tăgadă, calitatea superioară a licorii. Am înțeles de la dl. Herbei că produsul său este sută la sută natural și are, aproximativ, 54 de grade. I-am mai adresat și câteva întrebări care să vă ajute în procurarea materialului necesar pentru a obține cea mai bună țuică și în cantitatea dorită. Astfel, am aflat că cea mai bună țuică este aceea făcută din prune bistrife, iar cărândanele dau cel mai bun randament. Recomandarea noastră este următoarea: deoarece se apropie Crăciunul și petrecerea de sfârșit de an, iar cu aceste ocazii țuica trebuie să stea la loc de cinste pe masa oricui, dați fuga la cazanul lui Herbei și achiziționați de urgență licoarea respectivă.

Cu ocazia intrării în noul an vă doresc tuturor „La mulți ani!” și să aveți parte de un an mai prosper decât acesta, an în care să vă puteți îndeplini toate dorințele.

Primar, Feieș Gheorghe

